

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.999 van 30 oktober 2014
in de zaak A. 212.860/XIV-35.714**

In zake : Laurens ROTTIERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jan Ghysels en Kris Wauters
 kantoor houdend te 1170 Brussel
 Terhulpssteenweg 187
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepsinstantie van de Koninklijke Militaire School van 4 juni 2014 tot de definitieve mislukking van Laurens Rottiers.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2014 om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Jan Ghysels en Sophie Bleux, die verschijnen voor verzoeker, en kapitein-commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is student van de 163^{ste} promotie van de polytechnische faculteit aan de Koninklijke Militaire School.

3.2. In tussenarrest nr. 227.148 van 18 april 2014 zijn de feiten voorafgaand aan dit arrest als volgt uiteengezet:

“3. Op 21 augustus 2006 wordt verzoeker aanvaard als student aan de Voorbereidende Divisie tot de Koninklijke Militaire School (VDKMS).

Op 16 augustus 2007 wordt hij aanvaard als student van de 162ste promotie van de polytechnische faculteit (162 POL) aan de Koninklijke Militaire School (KMS) in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsofficier (KBO) en start hij zijn vorming.

Op 25 juni 2008, op het einde van zijn eerste academiejaar (2007-2008), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor zes vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Na het afleggen van deze drie herexamens behaalt verzoeker nog voor één vak een tekort en moet er op 29 augustus 2008 opnieuw beraadslaagd worden

door de deliberatiecommissie. De deliberatiecommissie oordeelt dat verzoeker, ondanks het tekort voor dat vak, de capaciteiten heeft om te slagen mits hij hard werkt. Verzoeker wordt dan ook geslaagd verklaard.

Op 25 juni 2009, op het einde van zijn tweede academiejaar (2008-2009), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor vier vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Verzoeker slaagt voor deze drie herexamens.

Op 25 juni 2010, op het einde van zijn derde academiejaar (2009-2010), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij geen score van 10/20 behaalde voor vijf vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker niet geslaagd is, doch dat herexamens mogen afgelegd worden, en dit voor drie vakken.

Na het afleggen van deze drie herexamens behaalt verzoeker nog voor één vak een tekort en moet er op 26 augustus 2010 opnieuw door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden. De deliberatiecommissie verklaart verzoeker niet-geslaagd, doch oordeelt hem aan te hechten aan de volgende promotie (de 163ste promotie van de polytechnische faculteit - 163 POL).

Verzoeker tekent beroep aan tegen deze beslissing van de deliberatiecommissie.

Op 21 september 2010 bevestigt de beroepscommissie de uitspraak van de deliberatiecommissie van 26 augustus 2010. Dit wordt gemotiveerd al volgt:

‘Professionele hoedanigheden

- Na aanhoring van de argumenten van betrokkene ter zitting, waarmee de beroepscommissie rekening heeft gehouden;
- Gezien betrokkene een onvoldoende score heeft behaald op het vak CG006 in 2e zit (8,5/20)’

Op 29 juni 2011, op het einde van zijn herbegonnen derde academiejaar (2010-2011), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij een onvoldoende score behaalde voor twee vakken. De deliberatiecommissie beslist dat verzoeker voor één vak een herexamen dient af te leggen.

Verzoeker slaagt voor dit herexamen en behaalt op 31 augustus 2011 het diploma van bachelor in de ingenieurswetenschappen.

Op 27 juni 2012, op het einde van zijn vierde academiejaar (2011-2012), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden, daar hij een onvoldoende score behaalde voor drie vakken. De deliberatiecommissie beslist dat slechts voor twee vakken herexamens moeten afgelegd worden.

Verzoeker slaagt voor deze twee herexamens.

Op 26 juni 2013, op het einde van zijn vijfde academiejaar (2012-2013), moet over verzoeker door de deliberatiecommissie beraadslaagd worden omwille van een onvoldoende score voor drie vakken, hetgeen in het proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie als volgt wordt verwoord:

‘Reden voor de oproeping van de commissie:

a. In rechte:

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §2.

b. In feite:

Professionele hoedanigheden: EC006 (Inleiding tot economie), DE021 (Eindscriptie (1ste lezer)), DE022 (Eindscriptie (2de lezer))’.

In dit proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie wordt met betrekking tot het verslag van de hoorzitting het volgende vermeld:

‘Promcdt: leerling heeft slecht gewerkt; waande zich al afgestudeerd; heeft alle bruggen verbrand op karakterieel vlak. Prof: duidelijk dat leerling zich niet inzet en niet ingaat op de hem aangeboden hulp. De leerling houdt geen rekening met de aanwijzingen van de prof. DEAO: leerling heeft waarschijnlijk de capaciteit om een eindwerk te maken; is tot degelijk werk in staat als er strenge chefs boven hem staan’.

De deliberatiecommissie beslist vervolgens dat verzoeker herexamens mag afleggen en zijn masterproef opnieuw mag indienen.

Op 14 augustus 2013 levert verzoeker de gedrukte versie van zijn herwerkte eindschrijving in bij de tweede lezer.

Op 19 augustus 2013 legt hij het herexamen “EC006: Inleiding tot economie” af.

Verzoeker behaalt voor de drie voornoemde vakken de volgende scores:

DE021 : Eindschrijving (1ste lezer) : 10/20

DE022 : Eindschrijving (2de lezer) : 10/20

EC006 : Inleiding tot economie : 7,33/20.

Op 22 augustus 2013 wordt verzoeker opgeroepen voor de deliberatiecommissie.

Verzoeker vraagt om tijdens de hoorzitting van 27 augustus 2013 gehoord te worden door de deliberatiecommissie.

Op 27 augustus 2013 wordt dan door de deliberatiecommissie over verzoeker beraadslaagd omwille van een onvoldoende score voor één herexamen, hetgeen in het proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie als volgt wordt verwoord:

‘Reden voor de oproeping van de commissie:

a. In rechte:

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §2.

b. In feite:

Professionele hoedanigheden: EC006 (Inleiding tot economie)’.

In dit proces-verbaal van de zitting van de deliberatiecommissie wordt met betrekking tot het verslag van de hoorzitting het volgende aangehaald:

‘Promcdt: gebuist voor herexamen economie, voor de rest een valabel kandidaat waar Defensie 6 jaar in geïnvesteerd heeft; heeft een sterke chef nodig, dan zal hij goed werk leveren; heeft zich meer als student gedragen dan als kandidaat-officier. LIn: ik heb zeer goede kritiek van het kader gekregen tijdens het winterkamp; ik ben daardoor beginnen te zweven en dacht dat ik er al was; ik kon niet snel genoeg promcommandant worden. Ik schaam mij nu voor mijn houding en hoop dat ik de kans krijg om de mensen die in mij geloven te bewijzen dat ik een goede officier kan worden. Ik heb veel geleerd (gas terugnemen, focussen, arrogantie onder controle houden,...) Prof: het eindwerk is 10 waard, niet meer. Prof: ik heb hem in zijn bachelorjaren al gewaarschuwd voor zijn houding. Prof economie: het herexamen was zeker doenbaar, de leerling heeft niet genoeg gestudeerd’.

De deliberatiecommissie neemt vervolgens de volgende beslissing:

‘Professionele hoedanigheden: De kandidaat bezit de vereiste professionele hoedanigheden niet meer en is definitief mislukt’.

Dit wordt gemotiveerd als volgt:

‘a. Motivering in RECHTE

Professionele hoedanigheden: A16, K1, Art 20quater, §3, 4°.

b. Motivering in FEITE

Professionele hoedanigheden: is niet geslaagd in EC006 (Inleiding tot economie).

De deliberatiecommissie verklaart de leerling definitief mislukt'.

Op 27 augustus 2013 tekent verzoeker beroep aan tegen deze beslissing van de deliberatiecommissie, hetgeen door hem wordt gemotiveerd als volgt:

'Ik wens een beroepscommissie aan te vragen, aangezien ik mij niet kan vinden in de genomen beslissing van de deliberatiecommissie van 27 aug 2013 dat ik definitief mislukt ben voor mijn professionele hoedanigheden zijnde "Inleiding tot de economie". Ik meen de genomen beslissing te kunnen weerleggen met mijn mondelinge argumentatie voor de commissie. Ik wens me te laten bijstaan door de heer Chris Huybrechts vast afgevaardigde VSOA'.

Op 9 september 2013 wordt aan verzoeker de oproep voor de beroepscommissie betekend.

Op 16 september 2013 vindt de hoorzitting van de beroepscommissie plaats. Verzoeker wordt er door de voorzitter van de beroepscommissie op gewezen dat zijn aanvraag voor beroep geen motief vermeldt, doch dat daarin enkel verwezen wordt naar zijn argumenten die hij mondeling zou uiteenzetten. Daarom wordt verzoeker gevraagd zijn argumenten thans uiteen te zetten.

Daarop haalt verzoeker ondermeer aan dat hem gezegd werd dat zijn eindwerk het hoofddoel is, aangezien dit uiteindelijk toch dertig studiepunten en een half jaar van het academisch jaar in de KMS beslaat, zodat dat eindwerk tot een goed einde dient te worden gebracht.

Wat het niet-slagen voor het herexamen van de cursus "Inleiding tot de economie" betreft, stelt verzoeker:

'Dus op 16 augustus geef ik mijn eindwerk binnen en dan had ik exact twee dagen tijd om mijn examen van economie voor te bereiden. Ik heb dan mijn examen economie voorbereid. Ik heb toen een beginnersfout gemaakt, ik geef dat toe, ik heb de nacht van zondagavond op maandag heb ik gans de nacht doorgedaan. Waarom? Dat was een cursus "Inleiding tot economie". Dat was mijn eerste cursus economie die ik heb gekregen, dit was een cursus vol met definities, vol met begrippen die aangehaald werden, je moet die gewoon kunnen produceren. Nu als kandidaat polytechniker was ik dat eigenlijk ook een beetje verleerd, ik had dus effectief wel mijn vijf, zes, zeven dagen nodig om dat in mijn hoofd te krijgen. Ik heb die nacht zitten herhalen en herhalen. Uiteindelijk 's anderendaags examen. Het examen bestaat uit twee delen. Een deel op tien punten en een deel op vijf punten. En dat deel op tien punten staat op open vragen. Dus open vragen, verbanden leggen tussen het eerste en het zestiende hoofdstuk, dus de hele cursus. En daaruit blijkt, want ik heb een onderhoud gehad met de professor, dat ik mijn stof wel degelijk beheerste. Dus ik had een 6,5/10, dus een 13/20 op dat examen, op die open vragen. Nu wat was het probleem. Het probleem was die andere vijf punten. Die andere vijf punten waren vijf meerkeuzevragen. Nu ik zat al met die stress want dit was mijn laatste examen, ik was totaal niet uitgeslapen, ik had ook maar twee uur gekregen in plaats van de voorziene drie uur en uiteindelijk van die vijf meerkeuzevragen zag ik de subtiliteit niet meer in en heb ik er vier van de vijf fout ingevuld, met als

gevolg giscorrectie. Ook het eerste examen dat ik tegenkwam op de KMS, ik had nog nooit giscorrectie gehad, maar dat terzijde. Dan worden er gewoon punten afgetrokken totdat ik uiteindelijk een 5,5/15 had, dus gebuisd, omgerekend 7,33/20'.

Uit verzoekers verdere verklaringen blijkt dat hij zijn eindwerk heeft laten primeren, aangezien dit 30 studiepunten beslaat. Hierdoor kan de onvoldoende voor het vak economie, dat op veel minder studiepunten staat, verklaard worden.

Tijdens de hoorzitting beklemtoont de voorzitter van de beroepscommissie nog dat verzoeker de basisprincipes van economie moet mee hebben als militair. Verzoeker pikt hierop in en erkent dat hij niet geslaagd is voor dit vak, doch dat hij ondanks slechts twee dagen studeren bijna geslaagd is, dat hij de open vragen van de leerstof beheerste en dat hij er met zelfstudie zeker zal komen. Een lid van de beroepscommissie werpt op dat de punten de punten zijn. Daarop antwoordt verzoekers verdediger dat punten gedelibereerd kunnen worden, waarop het lid van de beroepscommissie op zijn beurt antwoordt dat er wel grenzen zijn en de voorzitter van de beroepscommissie dat een zeven wel "diep" is, minder dan acht.

Nadat nog twee getuigen zijn gehoord, neemt de beroepscommissie haar beslissing. Aan verzoeker wordt deze beslissing mondeling toegelicht als volgt:

‘Na het aanhoren van de beroepsargumenten van uzelf en de verdediging, naar de argumentatie van de twee getuigen, we hebben proberen er rekening mee te houden, maar spijtig genoeg, het feit dat u een probleem hebt gehad met time-management ten gevolge van uw thesis, dat is voor ons geen doorslaggevend element om de deliberatiecommissie tegen te spreken. En u blijft dus met een tekort van 3 ECTS en zitten. Dus wij bevestigen de beslissing van de deliberatiecommissie. Spijtig dat je dat niet hebt aangehaald in uw derde jaar om uitstel te vragen, want dan hadden we wel de mogelijkheid gehad. We hebben het dus allemaal nagekeken in de reglementering, maar dat kunnen we spijtig genoeg nu niet meer gebruiken om u een nieuwe kans te geven. Dus bijgevolg bent u voor uw vorming definitief mislukt. U zou graag militair blijven, ik denk dat we daar een mouw kunnen aanpassen, dat men u mogelijkheden kan bieden. Het enige andere dat ik u kan aanraden is, probeer via een burgeruniversiteit die extra ECTS en op te halen en alsnog uw diploma te laten valoriseren. Normaal gezien zou de KMS u toch een attest moeten geven van uw Bachelor op zijn minst en uw ECTS en die je wel bent geslaagd’.

In het proces-verbaal van de hoorzitting van de beroepscommissie van 16 september 2013, waarin tevens de thans bestreden beslissing is opgenomen en dat op dezelfde datum aan verzoeker ter kennis is gebracht, wordt ondermeer gesteld wat volgt:

‘3. Reden voor de oproep van de commissie:

- a. In rechte: (1) A16-K1 Art 20quater; Art 20decies
(2) A16-K7, Art 8 en 8bis
- b. In feite: (1) Wat de professionele hoedanigheden betreft, heeft de kandidaat NIET het minimum cijfer behaald om te slagen.
(2) Definitieve mislukking, uitgesproken door de deliberatiecommissie van 27 Aug 13 te Brussel
(3) Dient beroep in tegen de hierboven vermelde

beslissing.

4. De betrokken kandidaat:

a. wordt opgeroepen om gehoord te worden

JA

b. vraagt om gehoord te worden

JA

c. dient een verweerschrift in

JA

d. kiest ervoor om zich te laten bijstaan/vertegenwoordigen door een raadsman

JA

(...)

11. Beslissing van de commissie:

a. Motivering in rechte: (1) A16-K1, Art 20quater, §3, 1ste lid 4° (mislukking)

(2) A16-K1, Art 20decies

b. Motivering in feite: -Na het aanhoren van de beroepsargumenten van betrokkene en zijn verdediging;

-Na het aanhoren van de argumentatie van de twee getuigen;

-En hiermee rekening gehouden te hebben;

-En betrokkene geen doorslaggevend nieuw element heeft aangebracht;

-Gezien de minimale voorwaarden met name het minimum aantal ECTS niet is behaald.

c. Beslissing:

De commissie bevestigt de beslissing van de deliberatiecommissie. De commissie beslist met meerderheid van stemmen dat de kandidaat mislukt is voor de vorming en beschikt niet over de vereiste professionele hoedanigheden.

Betrokkene is bijgevolg definitief mislukt'.

Op 20 september 2013 doet Commandant Olivier Del Tedesco volgend voorstel:

‘Ten gevolge van de deliberatiecommissie van 27 Aug 2013, wordt betrokkene ROTTIERS Laurens, OLT, Groep D of Landmacht voorgesteld voor het verlies van de hoedanigheid KBO (kandidaat beroepsofficier).

Betrokkene wenst een herklassering te bekomen naar de categorie KGO in één van de drie volgende korpsen en specialiteiten:

1. Logistiek

2. Verkenningstroepen

3. Genie’.

Dit voorstel bekomt vier gunstige adviezen.

Op 29 oktober 2013 tekent verzoeker voor akkoord met ‘de keuze infanterie (keuze 1) als bijkomende keuze indien er geen personeelsbehoefte is in de drie eerder opgegeven wapens’.

Op 30 oktober 2013 stelt verzoeker een willig beroep in tegen de beslissing van de beroepscommissie van 16 september 2013 en verzoekt hij de beroepscommissie om haar beslissing in te trekken en hem alsnog geslaagd te

verklaren.

Met een e-mail van 6 november 2013 wordt aan de raadsman van verzoeker meegedeeld dat aan het verzoek om de beslissing van de beroepscommissie in te trekken geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Op 21 november 2013 wordt de reclassering van verzoeker in de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsofficier (KGO) bij de Landmacht, in het Korps van de Infanterie (GS01X) toegestaan. Dit wordt als volgt gemotiveerd:

‘In rechte:

A16-K4-Art 84, vervangen door het KB van 23 Jun 05, §1, gewijzigd bij het KB van 23 Mei 06; §2, 3°.

In feite:

Er bestaat een personeelsbehoefte waaraan de kandidaat kan voldoen’.

De met het voormelde tussenarrest geschorste beslissing is op 23 mei 2014 ingetrokken.

3.3. Op 23 mei 2014 vindt een nieuwe hoorzitting plaats van de beroepsinstantie (voorheen de beroepscommissie geheten), waar verzoeker wordt gehoord. Verzoeker legt tevens een verweerschrift neer.

3.4. Op 4 juni 2014 beslist de beroepsinstantie dat verzoeker mislukt is voor de vorming en niet beschikt over de vereiste professionele hoedanigheden en dat hij bijgevolg definitief is mislukt.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Ernst van de middelen

Tweede onderdeel van het tweede middel

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van “o.a.” de artikelen 101 en 101/1 van de wet van 28 februari 2007 ‘tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht’ (hierna: wet van 28 februari 2007), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de beroepsinstantie duidelijk in de bestreden beslissing het volgende aangeeft: “de beroepscommissie (lees ‘beroepsinstantie’) zal zich enkel focussen op het tekort voor EC006”.

In een tweede onderdeel, gesteund op de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat in het raam van een deliberatiebeslissing over het geslaagd of definitief mislukt verklaren van een kandidaat-militair die zich in het laatste jaar van zijn studies bevindt, het behalen van een tekort van 8/20 op de cursus “Inleiding tot economie” in het raam van de professionele hoedanigheden, niet op redelijke wijze kan verantwoorden waarom verzoeker definitief mislukt werd verklaard.

Verzoeker licht toe dat, indien de Raad van State oordeelt dat de beroepsinstantie alle relevante elementen van het dossier bij een deliberatie tegen elkaar dient af te wegen, de beroepsinstantie die zich uiteindelijk enkel steunt op een tekort voor één vak om verzoeker definitief mislukt te verklaren, hiertoe specifieke redenen moet aanhalen. Deze moeten kunnen verantwoorden waarom een student definitief mislukt wordt verklaard. Verzoeker betoogt dat er te dezen geen dergelijke redenen zijn en dat het tekort voor de cursus “Inleiding tot economie” niet voldoende draagkrachtig is om de bestreden beslissing te

verantwoorden. Naast toe te lichten dat dit onder meer blijkt uit het aandeel van de voormelde cursus in de totale studie, het belang van de cursus voor de gekozen richting, uit het specifieke kunnen dat deze cursus wil en moet uittesten, voert verzoeker tot slot onder het kopje “positieve elementen” aan dat hij voor de cursus “Inleiding tot economie” in eerste zitting een 7/20 behaalt op het examen. Op het dagelijks werk voor dit vak behaalt hij 10/20, wat volgens verzoeker als “positief element” mee in rekening moet worden gebracht. Op het herexamen voor deze cursus behaalt verzoeker 7,33/20, wat volgens verzoeker een lichte stijging betreft en aldus eveneens een positief element vormt in het dossier. Voorts voert verzoeker aan dat het herexamen tweeledig was en dat er enkel nog sprake is van een “betrekkelijk onvoldoende” voor wat het examengedeelte betreft inzake de meerkeuzevragen met giscorrectie. Verzoeker concludeert dat al deze elementen moeten worden meegenomen in de beoordeling van het geheel en dat uit het arrest over de eerder geschorste beslissing, duidelijk blijkt dat bij een deliberatie niet alleen mag worden gefocust op het eindresultaat voor een vak, maar dat een deliberatiecommissie ook oog moet hebben voor deelaspecten. En die zijn voor een deel positief te noemen.

6. De verwerende partij is van oordeel dat het tekort van verzoeker voor het vak “inleiding tot economie” wel degelijk voldoende draagkracht heeft om de bestreden beslissing te verantwoorden, gelet op 1) de omvang van het tekort van verzoeker - waarbij volgens de verwerende partij verzoeker “vergeet” deze door de Raad van State aanvaarde reden te vermelden in het verzoekschrift - en 2) het belang van de cursus voor de gekozen richting. Hierbij verwijst zij naar de uitgebreide motivering door de beroepsinstantie van deze twee specifieke redenen in de bestreden beslissing.

Wat de door verzoeker aangevoerde “positieve elementen” betreft, verwijst de verwerende partij inzake de beoordeling van het dagelijks werk naar wat de beroepsinstantie hieromtrent stelt in de bestreden beslissing. Wat het argument betreft dat verzoeker op zijn herexamen een lichte stijging kent ten opzichte van zijn score op het examen uit de eerste zitting, herneemt de verwerende

partij de formele motivering van de beroepsinstantie luidens dewelke deze laatste betwist dat het om een lichte vooruitgang ging, doch integendeel een achteruitgang betreft: van een 8 naar een 7,33 op 20, omdat “de vergelijking moet [worden] gemaakt met het cijfer van het jaartotaal en niet enkel met het cijfer van zijn examen”. De verwerende partij beklemtoont dat de redenering van de beroepsinstantie correct is: indien een herexamen wordt opgelegd, komen de punten van het herexamen in de plaats van het behaalde jaartotaal van die cursus dat wordt berekend op basis van de punten van het dagelijks werk en op basis van het examen en rekening houdende met de van toepassing zijnde coëfficiënten. Ook wat het argument betreft dat het herexamen bestond uit een grote open vraag en meerdere meerkeuzevragen, verwijst de verwerende partij naar de weerlegging van dit argument in de bestreden beslissing. Zij besluit dat de beroepsinstantie al de door verzoeker ingeroepen “positieve elementen” reeds besproken heeft, wat betekent dat zij deze wel degelijk in overweging heeft genomen. De beroepsinstantie motiveert volgens de verwerende partij duidelijk waarom zij meent dat de door verzoeker aangevoerde positieve elementen haar beslissing niet positief beïnvloeden. Voorts betoogt de verwerende partij dat wat de schending van het redelijkheidsbeginsel betreft, de beroepsinstantie over een discretionaire bevoegdheid beschikt bij de beoordeling van de professionele hoedanigheden en dat de bestreden beslissing misschien wel streng is, maar zeker niet onredelijk is gelet op de door de beroepsinstantie in overweging genomen motieven.

Beoordeling

7. Verzoeker voert in het tweede onderdeel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Het navolgende onderzoek is in deze stand van het geding beperkt tot het onderzoek van deze grief.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die

handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

8. In wezen voert verzoeker aan dat de in de bestreden beslissing uitgedrukte motieven niet deugdelijk zijn. Inzonderheid wat het motief betreft, betrokken op de omvang van het tekort, is verzoeker van mening dat de beroepsinstantie moest rekening hebben gehouden met het “positief element” dat hij geslaagd is op zijn dagelijks werk en dat zijn tekort van 7,33/20 een lichte stijging betreft ten opzichte van zijn score op het examen afgelegd in de eerste zittijd.

De formele motivering van de bestreden beslissing stelt inzake de “omvang van het tekort”:

“[...]”

iii. Omvang van het tekort

Betrokkene vermeldt en bespreekt in zijn verweerschrift een aantal specifieke redenen die de klassenraad bij het toekennen van een C-attest in de motivering van zijn beslissing moet laten optekenen wanneer de leerling slechts voor één vak een jaartekort optekent. Hij "vergeet" weliswaar één dergelijke door de Raad van State aanvaarde specifieke reden te vermelden, m. n. "de omvang van het tekort" [...].

Het koninklijk besluit van 26 Sep 02 betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School bepaalt in artikel 5:

"De cijfers van de academische basisvorming worden toegekend voor elke cursus of cursusgroep onderwezen gedurende het betrokken studiejaar. Zij dienen tot het vormen van een enkel cijfer over het geheel van het studiejaar. Zij vloeien voort uit de cijfers behaald voor het dagelijks werk en voor de examens die de leerling moet afleggen. Het onderling gewicht van de examens en het dagelijks werk en het onderling gewicht van de cursussen zijn opgenomen in de bijlage A bij dit besluit. Het cijfer toegekend voor het geheel van het laatste studiejaar omvat de cijfers toegekend voor de masterproef. Voor elke cursus of cursusgroep en voor de masterproef wordt een cijfer lager dan 50% beschouwd als een uitsluitingscijfer".

Op basis van dit artikel kan alvast gesteld worden dat:

— de cijfers behaald voor het dagelijks werk en het examen geven aanleiding tot

één enkel cijfer over het geheel van het studiejaar;

— de regeling geen melding maakt van enige rangorde tussen de cursussen. Het vak EC006 (Inleiding tot economie) is dus even belangrijk als enig ander vak

De deliberatiecommissie heeft op 26 Jun 13 beslist dat betrokkene een herexamen mocht afleggen voor het vak EC006 (Inleiding tot economie) omdat hij een jaartotaal had van 8 op 20: enerzijds op basis van zijn punten van het dagelijks werk (10 op 20) voor dit vak en anderzijds op basis van zijn in februari 2013 afgelegde examen (7 op 20) en rekening houdende met de van toepassing zijnde coëfficiënten voor dit vak (een coëfficiënt van 10 voor het dagelijks werk en 20 voor het examen) (cf. Bijl A van het KB van 26 september 2002 houdende de organisatie van de Koninklijke Militaire School "Programma van de KMS - Academiejaar 2012-2013"). De deliberatiecommissie gaf dus aan dat betrokkene voor dit vak nog een tweede kans verdiende.

Betrokkene heeft vervolgens voor het herexamen voor het vak EC006 (Inleiding tot economie) slechts een score van 7,33 op 20- 36,65% - behaald wat ruim onder de 10 op 20 ligt, zijnde het cijfer om te slagen voor dit vak. Bovendien, in tegenstelling tot wat betrokkene wenst voor te houden, gaat hij niet "lichtjes vooruit" maar gaat hij achteruit: van een 8 naar 7,33 op 20. De vergelijking moet immers gemaakt worden met het cijfer van het jaartotaal en niet enkel met het cijfer van zijn examen. Los van de discussie of hij nu vooruit is gegaan of niet, stelt de beroepsinstantie in ieder geval vast dat betrokkene geconfronteerd blijft met een aanzienlijk tekort van 7,33/20.

De professor economie heeft tijdens de hoorzitting van de deliberatiecommissie op 27 augustus 2013 met betrekking tot dit herexamen gesteld: "het herexamen was zeker doenbaar, de leerling heeft niet genoeg gestudeerd". Betrokkene heeft de moeilijkheidsgraad van het examen niet in twijfel getrokken.

Het herexamen bestond uit vijf multiple choice vragen met giscorrectie en 4 open vragen. Wat betreft de multiple choice vragen was op het voorblad duidelijk aangegeven dat verbeterd zou worden met giscorrectie ("Correct antwoord = 1 punt[en]. Geen antwoord = 0 punten. Foutief antwoord = -0,25 punten"). Betrokkene heeft - ondanks deze uitdrukkelijke vermelding - gekozen om te "gissen" waardoor hij voor deze vijf vragen een score van -1 heeft behaald

Betrokkene kan niet nuttig opwerpen dat hij bij het herexamen geslaagd was voor de open vragen en enkel mislukt was voor de multiple choice vragen. Het examen bestond immers uit twee delen die samen tot een eindscore hebben geleid

Het zwak resultaat op het herexamen is dan ook niet door een externe factor veroorzaakt maar door het inherente falen van betrokkene.

Betrokkene werpt tenslotte nog op dat hij geslaagd was voor het dagelijks werk van het vak EC006 (Inleiding tot economie). De beroepsinstantie stelt inderdaad vast dat hij een 10 op 20 haalde voor de test van het dagelijks werk. De te kennen leerstof voor deze test betrof echter maar een beperkt deel van de cursus en kan dus moeilijk representatief zijn voor de kennis van het volledige vak. De gehele cursus is immers opgedeeld in 2 delen, zijnde micro- en macro-economie. De test dagelijks werk behandelde enkel de hoofdstukken micro-economie en besloeg dus slechts de helft van de cursus, wat overigens vertaald wordt in het coëfficiënt voor het dagelijks werk (een coëfficiënt van 10 voor het dagelijks werk en 20 voor het examen). Bovendien heeft de regelgever dus gewild dat de cijfers behaald voor het dagelijks werk en het examen aanleiding geven tot één enkel cijfer over het geheel van het studiejaar."

Uit de formele motivering van de bestreden beslissing blijkt dat in deze stand van het geding kan worden aangenomen dat de “omvang van het tekort” een determinerend motief betreft van de bestreden beslissing.

Uit deze motivering blijkt dat de beroepsinstantie bij de beoordeling van de omvang van het tekort er van uit is gegaan dat het om een achteruitgang zou gaan van 8 naar 7,33 op 20. Hierbij vergelijkt zij het cijfer van het jaartotaal met het cijfer van het herexamen. Dit doet haar stellen dat 7,33/20 een aanzienlijk tekort betreft. Voorts blijkt ook dat zij het cijfer voor dagelijks werk afzonderlijk heeft beoordeeld zonder dit in samenhang te doen met het resultaat van het herexamen.

9. Artikel 97/1, §§ 1 en 2 van de wet van 28 februari 2007 luidt:

“Art. 97/1. § 1. Tijdens een periode van opleiding of een periode van schoolvorming bezit de kandidaat-militair de vereiste professionele hoedanigheden indien hij, bij elke beoordeling bedoeld in artikel 97, § 2, tegelijk aan de volgende criteria tot slagen voldoet:

1° zich niet onthouden hebben van deelname aan alle examens, tenzij mits geldige reden;

2° ten minste het minimum globaal cijfer om te slagen, behaald hebben;

3° voor elk uitsluitend element, ten minste het minimum cijfer om te slagen behaald hebben.

§ 2. Iedere beoordeling uitgebracht over een kandidaat-militair tijdens een periode van opleiding of van schoolvorming bedoeld in artikel 97, § 2, waarvoor de kandidaat-militair niet aan de criteria tot slagen heeft voldaan, of tijdens dewelke hij, zonder geldige reden, niet aan een examen of test heeft deelgenomen, wordt aan de bevoegde deliberatiecommissie voorgelegd.

[...].”.

Artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 september 2002 ‘betreffende de organisatie van de Koninklijke Militaire School’ (hierna: koninklijk besluit van 26 september 2002) bepaalt de samenstelling en de weging van de cijfers van de academische basisvorming voor een cursus. Deze bepaling luidt:

“De cijfers van de academische basisvorming worden toegekend voor elke cursus of cursusgroep onderwezen gedurende het betrokken studiejaar. Zij dienen tot het vormen van een enkel cijfer over het geheel van het studiejaar. Zij vloeien

voort uit de cijfers behaald voor het dagelijks werk en voor de examens die de leerling moet afleggen. Het onderling gewicht van de examens en het dagelijks werk en het onderling gewicht van de cursussen zijn opgenomen in de bijlage A bij dit besluit. Het cijfer toegekend voor het geheel van het laatste studiejaar omvat de cijfers toegekend voor de masterproef. Voor elke cursus of cursusgroep en voor de eindschrijving wordt een cijfer lager dan 50 % beschouwd als een uitsluitingscijfer”.

Uit de bijlage A bij het voormelde koninklijk besluit blijken de coëfficiënten voor de cursus “Inleiding tot economie” 10 en 20 te bedragen voor respectievelijk “dagelijks werk” en “examens”.

Uit het aangehaalde artikel 5, eerste lid van het koninklijk besluit van 26 september 2002, samen genomen met het hiervoor aangehaalde artikel 97/1, § 1, 3°, van de wet van 28 februari 2007, lijkt aldus dat de kandidaat-militair in principe voor elke cursus ten minste een score van 50% dient te behalen opdat hij de vereiste professionele hoedanigheden zou bezitten en dat aldus voor de cursus “Inleiding tot economie” één enkel cijfer over het gehele studiejaar geldt, samengesteld uit het cijfer behaald voor het dagelijks werk (coëfficiënt 10) en voor het examen (coëfficiënt 20).

Artikel 101/1 van dezelfde wet van 28 februari 2007 luidt:

“Art. 101/1. De kandidaat-militair of de door de Koning aangewezen overheid kan een gemotiveerd beroep aantekenen bij de beroepsinstantie, naargelang het geval, tegen de beslissing van de deliberatiecommissie of van de evaluatiecommissie.

De beroepsinstantie kan de beslissing van de deliberatie- of evaluatiecommissie bevestigen of, een nieuwe beslissing nemen.”.

Dit voorschrift bepaalt een georganiseerd beroep bij de “beroepsinstantie”. Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft deze op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de deliberatiecommissie.

De bevoegdheid van de deliberatiecommissie is op zijn beurt bepaald in artikel 97/1, § 3 van de wet van 28 februari 2007:

“§ 3. Inzake de beoordeling van de professionele hoedanigheden beslist de deliberatiecommissie, dat de kandidaat-militair, naargelang het geval en onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 89, derde lid:

1° de vereiste professionele hoedanigheden bezit en, in voorkomend geval, de vorming mag verderzetten;

2° een herexamen mag afleggen, zijn masterproef opnieuw mag indienen en voorstellen, of zijn masterproef opnieuw mag indienen of zijn masterproef opnieuw mag voorstellen;

3° uitzonderlijk de vorming mag herbeginnen en aangehecht mag worden aan de volgende promotie;

4° de vereiste professionele hoedanigheden niet meer bezit en definitief mislukt is.”

De artikelen 35 en 37 van het koninklijk besluit van 7 november 2013 ‘betreffende de vorming van de kandidaat-militairen van het actief kader’ (hierna: koninklijk besluit van 7 november 2013) nuanceren het voorgaande evenwel:

“Art. 35. Voor de kandidaat die in het herkansingsexamen niet slaagt, kan de deliberatiecommissie, onder voorbehoud van artikel 27, § 4, de beslissingen nemen, bepaald in artikel 97/1, § 3, 1°, 3° en 4°, van de wet.

[...]

Art. 37. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 21, § 4, 4°, wordt de aanhechting van een kandidaat aan een latere promotie door de deliberatiecommissie beslist. Deze beslissing:

[...];

3° is slechts eenmaal mogelijk.”

De uit het aangehaalde artikel 101/1 van de wet van 28 februari 2007 blijken de devolutieve werking van het georganiseerd beroep, samengenomen met de bevoegdheden vermeld in artikel 97/1, § van dezelfde wet, doen de Raad van State besluiten dat de beroepsinstantie, net als dat het geval is voor de deliberatiecommissie, bij de beoordeling van het bezit van de professionele hoedanigheden, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt op basis waarvan de beroepsinstantie dan - in beginsel gelet op hetgeen immers is gesteld in de hiervoor aangehaalde artikelen 35 en 37 van het koninklijk besluit van 7 november 2013 - één van de in artikel 97/1, § 3 van de wet van 28 februari 2007 opgenomen beslissingen kan treffen.

10. *In casu* is verzoeker in de eerste zitting van zijn laatste academiejaar niet geslaagd voor drie cursussen (in de zin van artikel 97/1, § 1 van de wet van 28 februari 2007 samengenomen met artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 september 2002) en diende hij voor deze cursussen na de beslissing van de deliberatiecommissie van 26 juni 2013 herexamens af te leggen. Na het afleggen van deze herexamens slaagde hij voor twee cursussen, doch behaalde nog steeds een onvoldoende voor de cursus “Inleiding tot economie (EC006)” (met een score van 7,33/20).

Aangezien het dus, wat de cursus “Inleiding tot economie (EC006)” betreft, om een onvoldoende ging na een herexamen, kon overeenkomstig het hiervoor aangehaalde artikel 35, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 november 2013, slechts één van de beslissingen bepaald in artikel 97/1, § 3, 1°, 3° en 4°, van de wet van 28 februari 2007 worden genomen. Bovendien moest rekening gehouden worden met het feit dat ten aanzien van verzoeker reeds in 2010 (derde academiejaar) werd beslist hem aan te hechten aan de volgende promotie, zodat een dergelijke beslissing (namelijk deze voorzien in artikel 97/1, § 3, 3°, van de wet van 28 februari 2007) overeenkomstig artikel 37, 3° van het koninklijk besluit van 7 november 2013 thans niet meer mogelijk was. Dit betekent dus dat de deliberatiecommissie in eerste aanleg en de beroepsinstantie in het raam van het georganiseerd administratief beroep, slechts de keuze hadden tussen de beslissingen 1° of 4° van artikel 97/1, § 3, van de wet van 28 februari 2007, met andere woorden konden zij ofwel beslissen verzoeker geslaagd te verklaren ofwel beslissen verzoeker definitief mislukt te verklaren omwille van het ontbreken van de vereiste professionele hoedanigheden.

Aangezien op grond van het hiervoor aangehaalde artikel 97/1, § 2, van de wet van 28 februari 2007, “iedere beoordeling” aan de deliberatiecommissie wordt voorgelegd wanneer niet aan (één van) de in 97/1, § 1, van de wet van 28 februari 2007 opgenomen criteria tot slagen is voldaan, impliceert zulks dat de deliberatiecommissie bij het nemen van één van beide voornoemde beslissingen, moet nagaan of, *in casu*, een “uitsluitend element” in de

zin van artikel 97/1, § 1, 3° van de wet van 28 februari 2007 voorligt. Bij de beoordeling hiervan moet de deliberatiecommissie uitgaan van de beoordelingswijze van het “enkel cijfer over het geheel van het studiejaar” zoals dit is bepaald in het voormelde artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 26 september 2002. Aangezien hiervoor is vastgesteld dat de beroepsinstantie over dezelfde beslissingsmacht beschikt als de deliberatiecommissie enerzijds en er geen bijzondere bepalingen zijn inzake de beoordeling van een onvoldoende na een herexamen anderzijds, dient de beroepsinstantie aldus op haar beurt ook in haar beoordeling of er in hoofde van de kandidaat-militair een “uitsluitend element” bestaat in de zin van het voormelde artikel 97/1, 3°, eenzelfde beoordelingswijze hanteren omtrent het bestaan van een uitsluitingscijfer voor een cursus.

11. Toegepast op de voorliggende zaak, dient de beroepsinstantie aldus het enkele cijfer over het geheel van het studiejaar te beoordelen, zoals het is samengesteld uit de gewogen cijfers behaald voor het dagelijks werk en het herexamen voor de cursus “Inleiding tot economie”.

In deze stand van het geding kan dan ook - bij gebreke aan specifieke bepalingen inzake de beoordelingswijze van het herexamen en gelet op de gelijke bevoegdheid van de beroepsinstantie als de deliberatiecommissie - de verwerende partij niet worden gevolgd in haar betoog dat, indien een herexamen wordt opgelegd, op grond van het aangehaalde artikel 5 van het koninklijk besluit van 26 september 2002, de punten van het herexamen in de plaats komen van het behaalde jaartotaal van de betrokken cursus dat berekend werd op basis van de punten van het dagelijks werk en op basis van het examen en rekening houdende met de van toepassing zijnde coëfficiënten voor die cursus. De omstandigheid dat aldus een groot tekort voor het dagelijks werk niet zou kunnen worden opgehaald door een herexamen doet hieraan geen afbreuk daar zulks ook geldt voor de deliberatiecommissie.

12. Uit de gegevens waarop de Raad van State vermag acht te slaan en in het bijzonder op grond van het hiervoor aangehaalde motief dat het tekort groter in plaats van kleiner is en dat 7,33/20 een aanzienlijk tekort is, blijkt dat de verwerende partij niet is uitgegaan van een vergelijking tussen het “enkele cijfer over het gehele studiejaar” behaald in eerste zittijd (8/20) met dit behaald in tweede zittijd. Zij is daarentegen uitgegaan van een vergelijking tussen enerzijds het cijfer van het jaartotaal behaald in de eerste zittijd (8/20) - en dat aldus bestaat uit het gewogen cijfer samengesteld uit het cijfer voor het dagelijks werk (10/20) en het examen (7/20) - en anderzijds het enkele cijfer van het herexamen (7,33/20) zonder verrekening van het dagelijks werk, in welk geval immers het cijfer voor het jaartotaal 8,22/20 zou bedragen. Een dergelijke vergelijking lijkt te strijden met de hiervoor vastgestelde eis van één enkel cijfer voor de cursus “Inleiding tot economie” bestaande uit een gewogen cijfer van het dagelijks werk samengeteld met het gewogen cijfer van het (her)examen. Voorts lijkt de beroepsinstantie het dagelijks werk apart in haar beoordeling te hebben meegenomen zonder dit mee verdisconteerd te hebben in het eindresultaat voor de cursus “Inleiding tot economie”.

In het licht van de hiervoor geschetste beoordelingsruimte en het kader waarin die moet worden uitgeoefend, lijkt de beroepsinstantie het door verzoeker behaalde cijfer op de cursus “Inleiding tot economie” niet correct te hebben beoordeeld door, anders dan wat verzoeker stelde, te oordelen dat het cijfer voor het slagen voor deze cursus is achteruitgegaan van een 8 naar 7,33 op 20 en door te stellen dat verzoeker “in ieder geval” geconfronteerd blijft met een aanzienlijk tekort van 7,33/20. Aangezien dit de kern van de beoordeling van de “omvang van het tekort” lijkt te raken en dit een determinerend gegeven lijkt te zijn in de beoordeling door de beroepsinstantie, steunt de bestreden beslissing op een ondeugdelijk bevonden, determinerend motief. Het uitgedrukte motief mag aldus niet ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking worden genomen.

13. Het tweede onderdeel van het tweede middel is in de aangegeven mate ernstig.

VI. Spoedeisendheid

Standpunt van de partijen

14. Verzoeker stelt dat hij ten gevolge van de bestreden beslissing opnieuw “definitief mislukt” is verklaard. Volgens hem “vernietigt” de bestreden beslissing al zijn verdiensten. Hij is slechts op één “niet-prominent richtingsvak gebuisd” in het laatste jaar aan de Koninklijke Militaire School en door de bestreden beslissing dreigt zijn opgebouwde polytechnische kennis verloren te gaan. De richtingbepalende vakken heeft verzoeker met succes afgelegd, doch hij zal de door hem opgedane kennis niet kunnen benutten en verder verfijnen. Voorts beperkt de bestreden beslissing zijn latere beroepsloopbaan bij Defensie.

15. De verwerende partij stelt zich te schikken naar de wijsheid van de Raad van State.

Beoordeling

16. Verzoeker is masterstudent en volgt het laatste jaar - tweede master - aan de polytechnische faculteit van de Koninklijke Militaire School. Met de bestreden beslissing wordt verzoeker “definitief mislukt” verklaard hetgeen inhoudt dat hij zijn masterdiploma niet kan behalen. Ten gevolge van de bestreden beslissing ziet verzoeker aldus in zijn laatste jaar van academische studies aan de Koninklijke Militaire School zijn studieloopbaan aldus definitief beëindigd worden. Zoals verzoeker ook zelf aangeeft in zijn uiteenzetting, dreigt de kennis die hij tijdens deze studieloopbaan heeft verworven teloor te gaan en dreigt ze een maat voor niets te worden. Deze bijzondere omstandigheden rechtvaardigen dat verzoeker niet moet wachten op een uitspraak volgens de gewone procedureregels en de voornoemde gegevens volstaan op zich dan ook om aan te nemen dat

verzoeker het resultaat van de procedure niet kan afwachten. De verwerende partij betwist dit overigens niet in haar nota met opmerkingen.

VII. Conclusie

17. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepsinstantie van de Koninklijke Militaire School van 4 juni 2014 tot de definitieve mislukking van Laurens Rottiers.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques